

Nieuws van Toen en Nu / 13

Burgemeester A.C.Hoflandpark

Wat is er toch aan de hand met het collectief geheugen van Nederland? Personen die tot voorkort als helden werden vereerd, staan ter discussie. De Coentunnel hoeft weliswaar niet dicht maar critici pleiten wel voor een naamswijziging. Je vraagt je af: hoe lang mag 'Laan Oud-Indiëgangers' op het straatnaambordje blijven staan? En wat doen we met de Kozakkenstraat?

Het is een mooie gewoonte om personen en gebeurtenissen op de een of andere manier in herinnering te houden. Zo zie je steeds vaker advertenties voor personen die al geruime tijd geleden overleden zijn. De slachtoffers van de vliegcrash met de MH17 kregen 'hun' monument in Vijfhuizen. De stolperstenen in Rijssen en Holten houden de herinnering levend aan Joodse medeburgers die in vernietigingskampen omkwamen. En we vieren nog steeds de bevrijding.

Moordonderzoek

Moord

Personen die zich op de een of andere manier verdienstelijk hebben gemaakt, gunnen we een lintje. Nog eervoller is het als een straat of plein naar je wordt

vernoemd. Rijssen heeft z'n Rembrandt van Rijnstraat en Holten een Meester Bosweg. Niks mis mee, zou je zeggen. Totdat iets boven water komt wat een smet op de naamgever werpt. Stel, een gepensioneerd forensisch rechercheur doet onderzoek naar de dood van Hendrickje Stoffels, de vrouw van onze beroemdste schilder. Hij toont aan dat Hendrickje in 1663 niet bezweek aan de pest maar door Rembrandt om het leven is gebracht. Ongetwijfeld zullen er dan stemmen opgaan om het Rembrandtplein een andere naam te geven.

Andere kijk

Het was bekend dat Jan Pieterszoon Coen verantwoordelijk is voor de moord in 1621 op duizenden inwoners van de Banda-eilanden. Ze verkochten namelijk nootmuskaat die de VOC claimde, aan Portugezen en Engelsen. Toch kreeg Coen een standbeeld in Hoorn, zijn geboorteplaats. En het staat er nog steeds. Wel is enkele jaren geleden een verwijzing naar de zwarte bladzijde in zijn levensgeschiedenis er aan toegevoegd. Dat is het aardige van geschiedenis: feiten blijven meestal hetzelfde maar de kijk erop kan veranderen. Telkens wordt de geschiedenis herschreven. Standbeelden en straatnamen zijn even zovele bewijzen van hoe vroeger over bepaalde personen werd gedacht. Soms verandert dat en dan kan het zinvol zijn er een kritische noot aan toe te voegen. Dat heeft misschien meer zin dan een standbeeld omver trekken.

Burgemeester A.C.Hoflandpark

Park

Autoriteiten lopen niet graag het risico dat na de naamgeving aan een straat of brug de persoon in kwestie een scheve schaats rijdt. Daarom wachten ze liever tot iemand is overleden, leden van het koninklijk huis uitgezonderd. Leuk voor de nabestaanden, maar wel een beetje sneu voor de naamgever. Dus waarom lang wachten met de aanleg van het Burgemeester A.C.Hoflandpark? De burgemeester verdient het nu al.

Floor Looy / november 2017